

תנאי שואה

50 שנה אחרי השואה עולם הגויים הלוחש שוב מריח דם יהודי בסיטונות, דמם של יהודי ישראל, והוא נע וחג ומתנודד כשיכור בהריחו אלכוהול. ישנם תנאים נוחים לשואה שהגוי מבחין בהם ממרחק עצום, כמו שכריש מבחין בדם ממרחק קילומטרים רבים. וכשהם מריחים את דמנו בכמות סיטונת — הם משתגעים. ואז נוצרת ביניהם, על מישור התנימוע, קנוניית הרצח נגד היהודים ללא כל צורך בהירבויות.

בכל הספרות הנרחבת על אודות השואה לא הועלה, לפי מיטב ידיעתי, אף פעם אחת הרעיון בדבר תנאים מבשרי שואה. המדובר במצב מציאותי עליוני תנאים לזיהוי, שאם הם מתקיימים ברומנית הם מעוררים את החיה האנטי-שמית הרדומה בגוי במידה כזאת שאין הוא מסוגל עוד לייחס ראציונאלי כלפי היהודים.

אבל דבר כמו "תנאי-שואה" בכל זאת קיים. אנו טוענים במאמר זה שתנאי-שואה כאלה מתקיימים כיום. ניתן לזהות ארבעה תנאים כאלה.

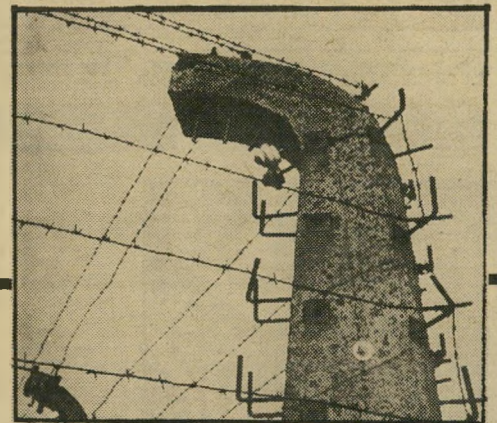
(א) הופעת של קבלן מוצהר ונחוש להשמדת יהודים (היטלר והאצטש ששואה, ערפאת ואש"ף בהווה).

(ב) כחש כלפי הגויים שיקל עליהם לקבל את השמדת היהודים (תעמולה אנטי-יהודית אינטנסיבית על רקע מוסרי ואסתטי בשואה, כחש "הכיבוש" בהווה).

(ג) כחש כלפי היהודים לבל יתקוממו (העבודה משחררת" בשואה, "השלום" בהווה).

(ד) זהו העיקר — מסה קריטית של פעולות איבה ורצח גלויות, בוטות ובוטחות נגד היהודים, מוסוות על-ידי הכחש המקנה להן הצדקה למראית עין.

האינתיפאדה היא המספקת את המסה הקריטית של פעור לותרצח גלויות ובוטות נגד היהודים, מוסוות כפעולות מוצדקות במיסגרת מילחמת-שיחורור לאומית בחסות כחש "הכיבוש". האינתיפאדה מרגילה את העולם לקבל את הידיעות על רצח יהודים בתערובת של סיפוק ושימחה לאירו של הכובש היהודי האכזר. כשהסיפוק ממות יהודים גובר, הוא

עלים בליטוטל

צלבי קרם

זה קרה לפני 50 שנה בגרמניה. וזה קורה כיום. צלביקרם ענקיים צוירו למחרת חג השבועות בצבע אדום על קירות ומבואות בית-הכנסת שעורו שמים בטורונטו, קנדה. לא ביד מרושלת של קבוצת ילדים או ביריונים משועממים. כי אם ביד מיקצועית ובוטחת, כשזה נעשה כמיבצע מושלם. ללא עייף בות. היכן? בעיר השקטה והיפה, המסמלת לכל שלושת חצי מיליון תושביה את שיה הטולרנטיות וערוב הגזעים. טורונטו, אונטריו, קנדה.

אבל כשם שלפני 50 שנה לא רצה אף אחד להאמין לרעיר נותיו של היטלר בדבר היטול היהודים, והפיכת גרמניה לנדיה מהם, כי הרי גרמניה היתה הנאורה שבמדינות באותם ימים. כך גם בטורונטו, כמו בישראל של 1989, לא רוצים להא- מין לדברים הנכתבים קבל עם ועדה. "SMASH Z.O.G" נכתב על קירות בית-הכנסת. כשפירוש המילה ZOG הוא ממשלת הכיבוש הציונית. הקהילה היהודית, שחינה בת כמה

יוצר בגויים התמכרות התובעת עוד ועוד קורבנות. וכך, לאט לאט, משתחררת החיה האנטי-שמית מחרצובותיה.

דינאמיקה זו כבר החלה לפעול. במסעות-ההסברה של ראשי-הממשלה ושרי-החוץ בבירות העולם, כדי לעשות נפשות ליוזמת-השלום, הם נתקלו בקיר אטום. הובעה אמנם הרבה תמיכה ביוזמה, אך תמיכה זו נכרכה תמיד בתנאים שמוכרחים להביא להקמת מדינה פלסטינית ממערב לירדן; ועידה בינלאומית, הגדרה עצמית לפלסטינים, משאומתן עם אש"ף וכל הקאטאלוג ההתאברותי הזה הידוע לשימצה ולזרא. ארצות-הברית "ידידתנו הגדולה" שבה ביקשו מנהיגי ישראל מאז ומעולם מיפלט בעת צרה, היא עצמה מובילה את מסע- ההשמדה נגדנו. התייצבות כזו פה אחר של כל ראשי-המדינות ושרי-החוץ לצד אירגון-טרור היא מורה לכאורה, אך לנו היא מוכרת היטב מלפני 50 שנה. זו קנוניית-הרצח נגד היהודים שאינה זקוקה להידברות שאותה הוכרנו לעיל. העולם, כביכול, אינו תומך באירגון-טרור. הוא תומך במילחמת- שיחורור. אך במעמקי נפשו של הגוי כל חינך-ערכו של אש"ף הוא בתיקות שתולים בו להשמדת ארבעה מיליון יהודים. הגויים עצמם כבר אינם שולטים בתהליך. החיה האנטי-שמית ננפשת כבר השתחררה והיא משתוללת.

אלה הן התוצאות הראשונות מיוזמת השלום. הסכנות שבה, במיוחד כשיא מצטרפת לכישלון בריכוז האינתיפאדה, מתחילות להתמשש. היוזמה היא בלי ספק רעיון מפולפל, מלא באותה פיקחות יהודית שצייברו הישראלי כל כך משתגע אחריה. לו היינו נתונים באיזה משבר פוליטי חולף, היוזמה המדינית היתה יכולה להיות רעיון לא רע. אבל אנחנו לא נתונים במשבר פוליטי חולף. אנחנו חיים בתוך אפוקליפסה מתגשמת והולכת במהירות, כמו יהודי אירופה במילחמת- העולם השנייה. במצבים קיצוניים כאלה פיקחות יהודית מעולם לא הועילה. יש מצבים שבהם עם צריך לקום ולהבהיר לאויביו ולדידיו כאחד, שהוא מתכוון להילחם על חייו בכל האמצעים המותרים לרשותו.

במצב הנוכחי של בידוד מדיני מוחלט, כאשר ידידתנו המסורתית מתייצבת בראש אויבינו, עם אינתיפאדה מבפנים והתעצמות ללא תקדים של מדינות ערב מסביב בנשק קונוונציונאלי ולאיקונוונציונאלי — יוזמת-השלום היא פשוט לא רלוואנטית.

במצב השורר כיום, הדבר החשוב והרחף ביותר הוא שתייצב בראש מערכות ישראל, לשלום או למילחמה, אדם שעצם מנהיגותו תפוז את האשליה ההולכת ומתפשטת בעולם, שאפשר לגמור עם יהודי ישראל באותה קלות שבה גמרו עם יהודי אירופה. לאדם כזה יהיה גם יותר קל להביא לארץ שלום-אמת. תכונות רכות דרושות לו. אך התכונה העיקרית, המהווה סימן היכר מובהק לכך שהוא האיש המתאים לעמוד בראש בתקופה זו, היא כושר עמידה בפני לחץ אמריקאי, כי ארצות-הברית היא כיום מקורה-הסכנה העיקרי לישראל.

זהו סימנה-היכר אחר. סימנה-היכר נוסף הוא שעליו להיות בעל תווה גדולה בנגב.

מאות אלפים, הואילה להקציב פרס של 5000 דולר למוסר פרטים על חברי "הכוח הלבן" (W-P). זה הכל.

הרב הראשי של בית-הכנסת, הנרי הושנדר, אמר לי בשיחה אחרי האירוע, כי היהודים בקהילתו אינם מתרגשים מהמייק רה, ואינם חוששים שיקרה להם מה שקרה בשואה לעצמם. הם טומנים את ראשיהם בחול.

גם ראש-העיר של טורונטו, ארט אגלטון, לא חושב את הדברים לרציניים מדי, וטוען שהוא לא ירשה שדבר כזה יישנה, או שיתפתח למעשי-רצח. אך מי שראה את הסרטים נבנד ומיטיסיפי בונרש בשנה האחרונה, יודע שאת הקרקלוקס קלאן לא הצליחו לבער באמריקה. וחבריו ממישיכים לצאת למעשי-היהודים שלהם, הכוללים רצח כושים ויהודים, שריפת בתיהם והרחקתם מקהילות אמריקאיות, כמו שהגרמנים רצו "גרמניה נקיה מיהודים".

לפני שמונה שנים הם התעללו בלבושם של חרדים במונט-ריאול, וכעת הם מעטים צלביקרם וסיסמות בנגות הציונים. אולם ועוד מעט קט וההיסטוריה תחזור על עצמה. או לכל היותר האלים המכונים כבר את ניירות-ההגירה לקני דה, ואולי כבר אורזים את המחזורות — בשורה לי אליכם. הישועה לא משת תבוא. שם, בצפון-אמריקה, במקום שנרמה שהזהב צומח על העצים (והוא לא צומח, אך ראיתי אותם מועים ורוחקים בעבר חופי דולרים, ונאבכים על הישרות קיומם כיהודים) — רק צלביקרם תמצאו. ומשם — הדרך לשואה חרשה היא קצרה ביותר. זה רק עניין של זמן, שא מריקה תהיה נקיה מיהודים. חבל רק שצלבי-היהודים לא מוד כירים לכם כלום. השתדלו.

במוסף חדשות של סוף-השבוע ראינו את השקרן מכרם חורי מחזל, שנתפס על חם כשפירסם כתבה מצוצה מן האצבע על הנעשה בעזה. (פורסמה בהעיר ללא בדיקה). נושא הראיון היה רווקא שם-מישפחתו המורכב. בחדשות העזו לכנות את כותביה-מעשיות הזה בתואר המחייב "עיתונאי". צריך לקוות שעיתונאי חדשות אינם משייכים עצמם לחוג מספרי האגדות מסוגו של מחזל. ●●●

כששמאלני חושב טרנספר, אך עדיין רוצה להשאיר בקליקה, הוא תמיד אומר: "בסוף הפלסטינים ישל- מו שוב את המחיר כמו ב-48", וזה יהיה "נורא חבל"... "יאמר ולא יוסיף. מעניין מה היה שם באמת באותה שנת 48 המיסתורית הזאת? ●●● ח'כים ממתנה בייקר" במיפלת-העבודה נפגשו באחרונה עם ח'כים מ"כוח 17" במיפלתה, כדי לשקול צעדים לורוז "המתן לשלום" של ישראל במיורח התיכון. ומי אנחנו כי נליו על אמריקאים המתאמים עמדות עם אש"ף. ●●●

לאור פירסומי הלישכה המרכזית לטטאטיסטיקה, הובהר כי השנה יש פחות יהודים יחסית משנה שעברה, אך לאיוון יש יותר ערבים. כל זאת בלי לקחת בחשבון את השטחים. אפילו ניסוג מהם, עדיין יהיו בכל גבול שני עמים. ●●●

"שלום" — ברך המחבל מקו 405 את הנוסעת מקנדה ז'ל. הרי הוא כבר שמע רבות משמאלנינו ש"שלום עושים רק עם אויבים". ●●● בעיקבות שיורר הכתבה ביומדה-טלוויזיה בערב שבת, הודיעה לישכת התעמולה הממשלתית כי "לאור הביקוש העצום אין באפשרותה לקבל בשנה הקרובה עוד מתארחים בכפר הנופש המפואר, המכונה בעגה המקומית כלא שכם". עקב הדרישה הארי-רה יתקבלו במקרים חריגים רק שורפי ילדים עם המלצות חמות. ●●● ועוד נמסר בכתבה, כי המדינה משקיעה 18.000 שקלים לשנה בכל רוצח ילדים וסתם מחבל. יוסי בן ה-13 מאפקים שאל את החברים אחרי ארוחת הצהר-ריים, שכללה שתי פרוסות-לחם וכוסית, מה הוא צריך לעשות כשבלי לקבל מהמדינה אוכל, לימודים, או סתם 18.000 שקלים לשנה. ●●● עכשיו גם מובד לחברים מרוע אין באחרונה עיסקאות ג'יבריל למיניהן. החברה פשוט לא רוצים להשתחרר ולהפסיד את המקום בי "ג'יבריל academy". ●●● לאור "רומאן האהבים" בין הממשל האמריקאי למיפלת-העבודה, עשויה להתקבל הצעה שתמליץ על הצטרפות חברים מהמיפלתה הרפובליקאית לפינקסה-הבחורים של מועצת הפועלים יחד עם תכריה-קובוצים. הרי מה זאת התערבות אמריקאית בהסדרות לעומת התערבותם בהחלטות אחרות של המיפלתה והממשלה. ●●● לחברים נודע שעקב בקשות חוזרות ונשנות מצד מקורבי ישראל קיסר, עומדת ארצות-הברית להפעיל לחץ על הליכוד שלא ינקוט בצעדים העלולים להתפרש בעולם כולו, ובמערב בפרט, כניסיונות-השתלטות על הסדרות-העובדים. הנשיא האמריקאי יקרא בקרוב לליכוד להפסיק לחלום על ההסדרות השלמה. ●●● החברים לא יתרגזו על יצחק שמיר אם יעביר את עיקשותו הגנה שלא לדבר עם אש"ף להתעקשות לא פחות נחרצת שלא להעביר לשום ידיים ערביות איזו שהיא שליטה על שטח שנמצא 14 ק"מ מחוץ-הים, שהחברים משתדלים שלא להגיע אליו בימי שבת. היחס לשיחות עם אש"ף אף פעם לא היה מדד נאמנות לשלמותה וביטחונה של ארץ ישראל... ●●● עתה לאחר שהשילטון בירדן מתחיל לאותת איתותי קריסה, אולי מוטב להתחיל לדבר עם אש"ף על הסדרי אוכלוסין, כמו שמדברים היום בין רומניה להונגריה, בין מערב-גרמניה לרומניה, בין תורכיה לבולגריה. הפיקציה השילטונית הנוכחית בירדן לא תחזיק מעמד עד עולם. והחברים, כמו שאתם רואים, הם בעד שתי מדינות לשני עמים.

החברים של אופירה